

[Ministeren for offentlige arbejder]

må være bestemmende for udarbejdelsen af et ændringsforslag som det, der her er tale om.

Må jeg dernæst gøre et par bemærkninger i anledning af det af hr. Bertel Haarder omtalte, om jeg så må sige, produktivetskrav til post- og telegrafvæsenet, et krav, som, hvis jeg husker rigtigt, også er blevet berørt af andre ordførere under denne forhandling.

Jeg er for så vidt enig i, at merforbruget bør begrænses øjeblikkeligt, bl. a. gennem produktivetsforbedringer inden for post- og telegrafvæsenet og først og fremmest i postterminalen. Der skal ikke herske tvivl om mine intentioner i den retning. Det er i øvrigt min overbevisning, at allerede iværksatte initiativer har bidraget til en vis effekt i den retning.

Jeg må dog fraråde, at der sker en sammenkædning af de fremadrettede tiltag med det forhold, at der har været et merforbrug i 1980. Er oppositionen – eller dele af oppositionen – ikke tilfreds med mine initiativer til en øget produktivitet i post- og telegrafvæsenet, er der jo senere mulighed for at tage initiativ til at få dette spørgsmål drøftet her i tinget på ny. Husker jeg rigtigt, var det hr. Glensgård, der for et øjeblik siden pegede på en sådan vej, og jeg skal da ikke med respekt for forretningsordenen sige andet, end at den mulighed, som hr. Glensgård her pegede på, selvfølgelig vil være til stede til enhver tid. Det spørgsmål, der så står tilbage, er, om der vil være et flertal for det synspunkt, som hr. Glensgård også forfægtede her for et øjeblik siden. Det spørgsmål får vi jo ikke afklaret under denne debat.

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Jeg skal først til hr. Enggaard oplyse, at den dato, jeg har, hvor den endelige trykmelding skal afgives, er den 3. juni. Det er forudsætningen for, at statsregnskabet kan foreligge, som det er grundlovsbestemt, inden 1. juli. Det er klart, at en forudsætning for, at det kan lade sig gøre at give trykordre den 3. juni, er, at arbejdet går i gang væsentlig tidligere.

Jeg skal derudover sige, at jeg er enig i de synspunkter, at det er lykkeligst, hvis alle udgifter afholdt i det forgangne år kan være indeholdt i tillægsbevillingslovforslaget. Jeg skal mere end nogen beklage, at vi er i en

situation i år, hvor det viser sig, at der er afholdt udgifter også af et betydeligt omfang, der ikke er indeholdt i tillægsbevillingslovforslaget. Men jeg er lige så enig i de betragtninger, som ministeren for offentlige arbejder har gjort her, og som flere ordførere har gjort gældende, nemlig at det ikke tjener noget fornuftigt formål at stille ændringsforslag, hvorom der hersker usikkerhed med hensyn til både omfang og placering.

Jeg skal derudover sige til både fru Ingerlise Koefoed og hr. Bilgrav-Nielsen, at jeg synes, det er meget tilfredsstillende, at de begge understreger, at de ændringsforslag, der er stillet til tillægsbevillingslovforslaget, er stillet i overensstemmelse med tidligere truffne beslutninger, og at der altså ikke i bemærkningerne ligger en kritik af de ændringsforslag, der er indeholdt i tillægsbevillingsloven.

Jeg skal ikke bidrage til, at behandlingen af tillægsbevillingslovforslaget, som jeg forstår at både fru Ingerlise Koefoed og hr. Bilgrav-Nielsen erkender er korrekt ud fra de forudsætninger, det er udarbejdet på, bliver en debat om indholdet af forsvarsaftaler eller af det regelsæt, der gælder for så vidt angår pris- og lønreguleringer. Jeg vil i den forbindelse kun understrege, at der ikke gælder særlige regler for forsvaret, men at det er de generelt gældende regler, der kan give sig udslag i betydelige reguleringer også på forsvarsbudgettet, bl. a. forårsaget af et meget betydeligt brændstofforbrug og import af maskiner, der er indkøbt i lande, hvor vi i den senere periode har haft en kursudvikling, der har været ugunstig set ud fra denne betragtning.

Jeg er sjældent enig med hr. Glensgård, og jeg er i dag i den situation, at jeg på nogle punkter fortsat er uenig med hr. Glensgård, men på et enkelt punkt er enig, og jeg vil begynde med det punkt, hvor jeg er enig.

Jeg er enig i den betragtning, hr. Glensgård fremfører om, at hvis man vedtog den tekstanmærkning, der er stillet forslag om fra venstres og det konservative folkepartis side, ville denne sag have i et tomrum, nemlig det tomrum, der ligger mellem vedtagelsen af tillægsbevillingslovforslaget og finansudvalgets behandling af statsregnskabet, behandling af statsrevisorernes beretning. Det er også på den baggrund, at regeringen anbefaler at stemme imod forslaget til tekstanmærk-